

[Ahlmann-Ohlsen]

Det konservative folkeparti vil også gerne fremhæve spejderbevægelsen, der virkelig fortjener opmærksomhed, fordi denne store bevægelse for små midler giver tusindvis af unge danskere så mange rige oplevelser. (Munterhed).

Nu vil man måske også smile, når jeg taler om, at de unges vilkår også har noget med idrætten at gøre. Det er naturligt og særdeles vigtigt for samfundet, at de unge gennem dyrkelse af sport får en indholdsrig tilværelse, der tiltrækker den enkelte i konkurrence med samfundsnedbrydende småkriminelle, der kun tilbyder ét eneste alternativ, nemlig vold, og hvad deraf følger. Vi må spørge os selv, om vi giver idrætsfolkene rimelige vilkår, og vi må nøje undersøge, om vi ikke i højere grad kan støtte de mennesker, der gør en stor indsats.

Vi bakker op bag initiativer, der kan lempe adgangen til forskellige uddannelser. Det må først og fremmest ske, hvor der er størst behov for den pågældende uddannelse, og vi må affinde os med de ulemper, der kan være forbundet med, at de enkelte uddannelseshold derved bliver noget større.

Vi vil fastholde en hurtig ændring af praksis omkring oprettelse af nye lære- og praktikpladser. Her tænker vi på de uacceptable bureaukratiske tilstande, der hersker i forbindelse med godkendelse af uddannelsessteder. Det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter snarest får løst dette problem, så lærlinge igen kan komme ind i cykelforretninger, ostebutikker, byggemarkeder, VVS-butikker og mange andre steder.

Når SF i sin begrundelse for forespørgslen taler om, at de unge er desperate, så må det vist frem, at det ikke er flertallet af unge, der løber desperate rundt i gaderne. Det er ikke engang en stor del af de unge, det er en lille minoritet, på hvis bekostning vi jo ikke behøver at diskutere konstant. Jeg vil gerne advare imod, at man overdriver situationen. Det skader mere, end det gavner de unge, som samfundet jo skal lytte til.

Når vi ønsker at sætte flere i arbejde, er vi også nødt til, hvad enten vi kan lide det eller ej, at se på den indførte mindsteløn. En større klods om benet på de unge har vi vel ikke set i mange år. Ingen kan have noget imod, at de unge får en fornuftig løn, men når det bevirker, at mange, så snart de fylder 18 år, omgående ryger ud i ledighed, så må enhver

kunne se, at indførelse af en fornuftig indslusningsløn så afgjort har sin berettigelse.

De seneste valg har vist, at Danmarks ungdom er træt af at styre imod et stadig mere indgribende statssamfund. De borgerlige politiske ungdomsbevægelser vokser stærkere end nogen sinde i oprør mod de kræfter, der konsekvent falder på halen for alt, hvad der minder om noget, der er anti-EF, anti-NATO, anti-demokratisk og anti-os-selv.

Det er helt sikkert, at de unge i dag søger rettigheder og pligter i sammenhæng, til trods for at man kan få et andet indtryk igennem de unges eget radio- og TV-net, der jo ikke styres af unge, men af pegefingertlørende ældre. Vi er overbevist om, at et absolut flertal af de unge er klar til at give den en ekstra tand for at få skabt fremgang både for dem selv og for det samfund, de lever i.

Det konservative folkeparti støtter regeringens bestræbelser på at forhindre et sammenbrud af statsøkonomien og statsekspansion på bekostning af individets frihed. Det er i virkeligheden det mest positive, der er sket for den unge generation og for dens fremtidsudsigter i mange år.

Fogh Rasmussen (V):

Forespørgerne taler om »de unges stadig forringede vilkår i samfundet«. Det forekommer os at være en noget ensidig måde at ansku ungdommens problemer på. Jeg er helt enig med statsministeren i, at hvis vi sammenligner vilkårene for vor tids unge med de unges vilkår for 10, 20, 30 år siden, ja, så er det helt uomtvisteligt, at de unge i dag har bedre vilkår.

Hermed være selvfølgelig ikke sagt, at der ikke er problemer, for det er der, men vi tror, at ungdommens problemer er af en helt anderledes dybtgående natur, end SFs forespørgsel lader antyde.

Først og fremmest er ungdommen ramt af de generelle økonomiske problemer, som vores samfund slås med i disse år. Når arbejdsløsheden generelt er høj, rammer den især de unge, fordi de af mange forskellige årsager har sværere ved at klare sig på arbejdsmarkedet end de lidt ældre. Når renten er høj, bliver det dyrere for de unge at uddanne sig eller etablere sig i bolig og erhverv. Når inflationen er kraftig, bliver det sværere for de